

ПРОТОКОЛ

№ 1573

гр. София, 31.03.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 19 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Снежина Колева
Съдебни Л. К. Трифонов
заседатели: Десислава К. Николова

при участието на секретаря Мария Д. Абаджиева Господинова и прокурора И. К. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Снежина Колева Наказателно дело от общ характер № 20221100203975 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 13:50 часа се явиха:

/заседанието насрочено 13:30 часа се забавя поради разглеждане на НЧД № 1376/23г./

За СГП, прокурор И. К..

ПОДСЪДИМИЯТ В. Т. Б., редовно призован, се явява лично и с упълномощеният си защитник, адвокат В. Т..

За подсъдимия се представя л.к. № *****, валидна до 27.09.2027.

След проверка, същата се връща на лицето.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че препис от ОА и разпореждането на съда, за насрочване на разпоредително заседание, е бил връчен на страната, на 01.12.2022г.

Държавата, чрез Министерство на финансите, се представлява от ЮРК. О., с днес представено пълномощно

СЪДЪТ връчва на защитника препис, от докладван от състава на съда граждански иск, от Министъра на финансите

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото. Нямаме възражения срещу съдебния състав, секретаря и

прокурора.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание.

След проведено тайно съвещание,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ПОДСЪДИМИЯ:

В. Т. Б., роден на *****. в гр. СЛИВЕН, българин, български гражданин, със средно образование, неосъждан.

СЪДЪТ разяснява правата на подсъдимия, в настоящото производство.

ПОДСЪДИМИЯТ: Разбрах правата си.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпил граждански иск от Министъра на финансите, срещу В. Т. Б..

ЮРК О.: Поддържам иска.

ПРОКУРОРЪТ: Не считам, че гражданският иск, следва да бъде допуснат за съвместно разглеждане в настоящото производство, тъй като заседанието е разпоредително и СГП следва да вземе отношение по въпросите на чл. 248 от НПК.

АДВОКАТ Т.: Солидарно с твърдението на представителя на прокуратурата считам, че не следва да бъде допускан. По същество, донякъде считаме, че е процесуално допустим, но е неоснователен, тъй като считаме, че е изтекла погасителната давност, съгласно чл. 114 от ЗЗД, а именно, че при непозволено увреждане, давността започва да тече от открИ.ето на дееца, като в случая, следва да се приеме, че давността, е започнала да тече от датата на издаване на ревизионния доклад, която е 22.03.2011г., респективно на 22.03.2016г., е настъпила погасителната давност и в съответствие с т. 2, по ТР № 5/05.04.2006г., по т. д. № 5/2005г., ако не е предявен граждански иск висящият наказателен процес,

както в досъдебното, така и в съдебното производство, вкл. когато е завършил с влязла в сила осъдителна присъда, или със споразумение, не е процес, относно вземането на гражданския ищец /ГИ/ за вредите от престъплението и не е основание за спиране на погасителната давност. Следователно, погасителната давност в случая, е започнала да тече най-късно на 22.03.2011г., текла е непрекъснато, независимо от настоящия висящ наказателен процес и към момента, е изтекла, а предявеният граждански иск, се явява неоснователен по посочените от нас съображения.

ЮРК. О. /реплика/: Давността, не е погасена, тъй като съгласно константната практика на ВКС, погасителната давност започва да тече от момента на открИ.е на дееца, с постановлението за привличането му, като обвиняем, която към настоящия момента, не е изтекла. От друга страна считам, че по допускането или не на гражданският иск, по настоящото съдебно производство няма отношение, дали е изтекла давността. Това е въпрос, който ще се реши с окончателния съдебен акт, поради което ви моля, да го допуснете, като считам, че същият, не би затруднил наказателното производство.

АДВОКАТ Т. /дуплика/: С оглед казаното от представителя на ГИ, моля, да приемете следното: до настоящия момент, нито в ОА, нито в който и да е друг документ, приложен по делото, не се обсъжда въпросът за образуването в следствие на ревизионния доклад изпълнително производство, срещу подзащитния ми, както и способите, които са приложени от публичния изпълнител, по отношение на принудително събиране на описаните в обстоятелствената част на обвинителния акт задължения, по вид и размер. Респективно, депозирания граждански иск, освен неоснователен, ще затрудни събирането на доказателства в настоящия процес, именно поради

причината, че не се разглеждат хипотезите, при които има събрани суми, погасени суми по давност, за което има и официални документи от НАП и съвместното му разглеждане, би довело до неоправдано усложняване разглеждането на делото по настоящото наказателно производство.

ПОДСЪДИМИЯТ: Поддържам заявеното от защитника ми.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещания.

След проведено тайно съвещание, СЪДЪТ обяви публично, в присъствието на страните:

По предявеното искане от Държавата, чрез министъра на финансите, за съвместно разглеждане в настоящото производство на предявения граждански иск, срещу В. Т. Б. и конституирането на Държавата, като ГИ, чрез Министъра на финансите, СЪДЪТ ПРИЕМА, че следва да остави исканията без уважение, и да откаже съвместното разглеждане на гражданския иск в настоящото производство, респективно конституирането на допълнителна страна в производството. Като основно съображение за това се възприема, че данните по делото обосновават действително и фактическо очаквано от настоящия състав на съда затруднение на разглеждането на наказателното производство съвместно с това по предявения и евентуално приет граждански иск. Макар и доводите, които изтъква защитата, за погасяване по давност на вземания на държавата да са действително такива, които касаят същината на един предявен граждански иск, и по тях съдът може да се произнесе със съдебен акт, по решаване на повдигнат правен спор, то към настоящия момент съдът преценява, че са налице основания по чл. 88, ал.2 от НПК, а именно, евентуалното приемане на граждански иск, да стане причина за отлагане на наказателно дело, поради което и

ОПРЕДЕЛИ

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за конституиране на Държавата.

НЕ ПРИЕМА за съвместно разглеждане гражданският иск.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НА СЪДА, НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ.

С оглед насроченото разпоредително заседание, съдът предоставя възможност на страните, да изразят становище по въпросите на чл. 248 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, уважаеми съдебни заседатели, становището на СГП, по въпросите на чл. 248 от НПК, е следното:

Намирам, че делото, е подсъдно на СГС, с оглед възведеното обвинение за престъпление по чл. 255а от НК. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство, на този етап.

По отношение на допуснати на ДП отстраними, съществени нарушения на процесуалните правила считам, че такива в случая са налице, а именно: обстоятелствената част на обвинителния акт, не конкретизирани действията, с които подсъдимият Б., е осъществил която и да е от формите на изпълнителното деяние, инкриминирано в разпоредбата на чл. 255а от НК, за което е бил конституиран като обвиняем. Сочи се, от една страна, че същият, е действал като изпълнител и посредством представляващи го юридически лица. От друга страна, на обвиняемия Б., е вменено обвинение, за извършени от него сделки, като физическо лице, със свързани лица, по смисъла на ДОПК. Не на последно място намирам, че е налице несъответствие по отношение на датата, на която е възведеното инкриминирано деяние, а именно – 31.03.2011г., доколкото от обстоятелствената част на ОА, става ясно, че ревизионният акт, въз основа на който се възвеждат обвиненията на подсъдимия Б., е връчен на лицето, на 01.04.2011г., т.е. няма как да възприемем

като дата на деянието дата 31.03.2011г., при условие, че същият получава ревизионен акт на дата 01.04.2011г., т.е. постфактум получава ревизионен акт, с който му се вменят задължения, които следва да плати.

На следващо място, не са конкретизирани данъчните задължения, които подсъдимият Б. избягва да плати, а именно, дали същите са такива по ЗДДС, за каквото е налично твърдение в обстоятелствената част на ОА, или са задължения по ЗКПО, или са такива задължения по Закон за облагане доходите на физическите лица, предвид това, че се твърди, че същият извършва сделки със свързани лица, именно като физическо лице.

Именно поради изложените несъответствия считам, че са налице предпоставките за прекратяване на съдебното производство и връщане делото на СГП, за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения, още повече, че към днешна дата, а именно преди започване на съдебното следствие, от страна на подсъдимия Б. и защитата, са ангажирани доказателства, че значителна част от вменените му данъчни задължения, са били погасени преди започване на съдебното следствие, пред настоящата съдебна инстанция.

Моля, за вашено произнасяне в този смисъл, како не считам, че следва да вземам отношение по останалите въпроси на чл. 248 от НПК, доколкото процесуалните нарушения са от категорията на съществените, но отстраними такива и следва, да бъдат преодоленни.

АДВОКАТ Т.: Уважаема г-жо Председател, уважаеми съдебни заседатели, внимателно слушах становището на представителя на обвинението и считам, че в изключително голяма степен, ние се солидаризираме изцяло. Благодаря на прокурора, за неговия професионален, детайлен, много внимателен прочит и критичен анализ на пороците, които са налице в ОА. Единственото, което мога да добавя, е

следното:

По въпросите на чл. 248 от НПК делото, е подсъдно на СГС. Налице са основания, за прекратяване, подробно описани в речта на прокурора, като ще добавя, че настоящото производство и връщането му в СГП, са действително наложителни за уточняване размера на погасените от подсъдимия суми, в полза на държавния бюджет. Посоченото, ще е от съществено значение за преценка на съставомерност на повдигнатото обвинение, както и за евентуалното прилагане на чл. 255а, ал.3, респективно на закон, за по-леко наказуемо престъпление, доколкото от страна на моя клиент са извършени погасявания, извършени са прихващания, извършени са действия по принудително изпълнение, спрямо неговото имущество, като считам, че точният размер, следва да бъде конкретизиран и изрично посочен в обстоятелствената част на ОА.

Отделно от горното считам, че преценка на основанията за евентуално прилагане на закон, за по-леко наказуемо престъпление, е и относимо към съобразяването на въпроса за изтеклата абсолютна погасителна давност, предвидена в текстовете на чл. 82, ал.4, от НК. Считам че прокуратурата до този момент, не се е съобразила с дадените от предходния съдебен състав указания, при предходното прекратяване на делото и връщането му на етап ДП, в СГП.

В този ред на мисли считаме, че в обвинителния акт следва да бъде отбелязано, дали са налице суми, спрямо които са настъпили последиците на погасителната давност, по смисъла на ДОПК, какви са тези суми, като същите, да бъдат изрично упоменати.

В този ред на мисли, поддържаме изцяло становището на представителя на СГП, че делото, следва да бъде прекратено и върнато на досъдебната фаза на

производството.

ПОДСЪДИМИЯТ: Поддържам заявеното от защитата ми.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание.

След проведено тайно съвещание, СЪДЪТ ОБЯВИ публично, в присъствието на страните, своя съдебен акт по въпросите по чл. 248 НПК.

Настоящото производство, е образувано по внесен ОА, от страна на СГП, който съобразно правилата за местна и родова подсъдност, подлежи на разглеждане от СГС. Основания, които да обуславят прекратяване или спиране на наказателното производство, не се констатира.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА допуснато на ДП отстранимо, съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до ограничаване правата на обвиняемото лице. Същото, се изразява в следното:

Внесеният ОА, е с правна квалификация за твърдяно престъпление по чл. 255а, ал.2, вр. ал.1, вр. чл. 26 от НК. Съобразно правната разпоредба на чл. 255а, ал.2, вр. ал.1 от НК и имайки предвид изложеното в ОА, съдът си позволява да цитира нормата на чл. 255а от НК, във връзка с престъплението, формулирано по обвинението.

Съгласно НК наказателна отговорност се предвижда за: „който избегне установяване или плащане на данъчни задължения, в големи размери, чрез ... извършване на сделка със свързани лица, по смисъл на ДОПК се наказва...” както и във връзка с ал.2 на с.чл. от НК, където се визира избягването или плащането на данъчни задължения в особено големи размери, за което се предвижда наказание ЛС от 3 до 8 години, и конфискация на част или цялото имущество на виновния.

Очертаните в ОА факти, на първо място тези, в заключителната му част, сочат, че представител на СГП, внесъл този ОА, е инкриминирал поведение, което е конкретизирано в заключителната част на ОА, по следния

начин: „ ...на 31.03.2011г., подсъдимият, с цел да избегне плащане на данъчни задължения в особено големи размери, сумата от 447 186.50 лева, установени с ревизионен доклад..., чрез неговия пълномощник Г.М. Г., е извършил сделки със свързаното с него лице, по смисъла на парагр. 1, т.3 б. „д“ от ДОПК – Г.М. Г., като купувачът, е представлявал данъчно задълженото лице Б. ... и на 31.03.2011г., в качеството на продавач, е продал на Г.М. Г., свой недвижим имот, апартамент № 11, и на 31.03.2011г., отново в качеството на продавач, е продал на свързаното с него лице Г., свой недвижим имот, а именно, гараж № 1....”.

Така формулираното обвинение, в заключителната част на ОА, на първо място съдът констатира, че противоречи на твърденията, заложили в обстоятелствената част на ОА, досежно изпълнителното деяние и резултат.

В заключителната част се сочи, че действията са извършени с цел избягване плащане на данъчни задължения, като действията, са осъществяване на сделки със свързано лице. В обстоятелствената част на ОА, се поддържа, от една страна, че сделките със свързаното лице, са реализирани с цел избягване на плащането на данъчни задължения. Така от стр. 1 до стр. 9, първи абзац вкл., а от друга страна на стр. 9, по-долу, последен абзац, обвинението твърди и че с действията, са избегнати публични задължения, в размер на 447 186.50 лева. Налице, е неяснота и противоречие – избегнато ли е плащането на данъчни задължения в посочените размери или отново се претендира извършване на действия, с цел избягване на данъчни задължения. Тази констатация беше посочена от състава на съда, при предходно разглеждане на делото, като очевидно то не е било възприето, като съществено такова и не е отстранено, а аналогично се внася обвинителен акт, със

същото заложено противоречиво изложение на обстоятелствата.

На второ място, съдът намира за основателни доводите на представителя на СГП, че внесенят ОА страда и от други пороци. Както се посочи, верен е доводът, че е налице противоречие в твърденията на обвинителната власт, относно това, дали действията на В. Т. Б., по избягване плащането на данъчни задължения, чрез инкриминираните сделки, са извършени лично от него или чрез представителя, посоченото лице Г.М. Г.. Така, е заявено в заключителната част на ОА, стр. 13 / по ОА/ в абзац 4, като в отличие от това, по-долу, на същата страница, твърденията се отличават от първоначално заявеното и в него не фигурира изначално предявеното обвинение, че действията са осъществени чрез представителя Г., по извършените сделки, по продажба на цитираните имоти. Така също, заключителна част на ОА, е в протриворечие с обстоятелствената част на обвинението, където по отношение на твърдените сделки, е изтъкнато, че г-н Б., е реализирал сам прехвърлителните сделки /стр.4/, не се твърди участие на представител, който да е осъществил тези правни действия, а това е значимо за обвинението обстоятелство, като същото, следва по еднопосочен начин да изложи фактически твърдения за лицето, осъществяващо изпълнителното деяние, как го реализира – лично или посредством трето лице, извършител посредствен или не.

На трето място, верен е и доводът, изтъкнат от представителя на СГП, че в заключителната част на обвинителния акт, не става ясно какви данъци се твърдят да са избегнати, не е посочен вида на данъците, макар подробно в обстоятелствената част на обвинителния акт, да са били заявявани обстоятелства, свързани с избягването на ЗДДС. Същите тези обстоятелства, не са намерили отражение в окончателно формулирано обвинение

и това се възприема за съществено нарушение.

По довода на представителя на СГП, свързан с датата на твърдяното осъществяване на изпълнителното деяние, заложен в ОА, като 31.03.2011г., вместо посочената от представителя на СГП такава-01.04.2011г., датата на връчване на ревизионния акт. Настоящият съдебен състав намира, че в компетенциите на обвинението, е да формулира същото по начин който прецени. Тези доводи, касаят същността на правния спор и към настоящия момент, съдът не намира основание да се произнася по тях.

И по повод доводите, изтъкнати от защитата, съдът намира основание да приеме, че е налице основателност на възражението, за изясняване фактите има ли резултат от принудителното изпълнение, спрямо неговото имущество; платени ли са били данъчните задължения, от г-н Б..

Като и тук, съдът не е в правомощията си, да дава указания, в случай, че са платени тези задължения, каква правна квалификация да възприеме обвинението.

При така изложените по-горе съображения СЪДЪТ НАМИРА, че действително внесеният ОА по начина, по който са изложени фактите и обстоятелствата, не дава възможност за пълноценна защита, ограничава процесуалните права на обвиняемото лице и налага прекратяване на съдебната фаза на наказателното производство.

С оглед горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТАТИРА допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 3975/22г., по описа на СГС, НО, 19 състав и

ВРЪЩА ДЕЛОТО на СГП, за отстраняване на

констатираните нарушения.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО на съда, подлежи на обжалване и протест, пред САС, в седемдневен срок, от днес, по реда на Глава XXII от НПК.

ПОТВЪРЖДАВА мярката за неотклонение на подсъдимия В. Т. Б., а именно – ГАРАНЦИЯ В ПАРИ, в размер на 20.000 лева.

ПРОТОКОЛЪТ, е изготвен в открито съдебно заседание, което приключи в 15.00 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____